

РЕШЕНИЕ

№ 5441

гр. София, 16.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 11.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **10996** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. К., оспорва Ревизионен акт № 20001009703/ 01.06.2011 г., издаден от Е. А., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП с решение № 1472/ 26.08.2011 г., в частта относно отказано право на данъчен кредит в общ размер на 234 093,63 лв за данъчни периоди 01.05.2007г. - 31.05.2007 г., 01.08.2007 г. - 31.08.2007 г., от 01.04.2008 г. до 31.12.2008 г., 01.02.2009 г. - 31.12.2009 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

В жалбата са въведени оплаквания, че РА се основава на общия законов режим за доставка на услуга, възникване на данъчното събитие и правото да се приспадне данъчен кредит - разпоредби, съдържащи поредица хипотези, които не са прецизирани от издателя му. Подателят ѝ сочи, че от приходния и решаващия орган не са обсъдени възраженията на [фирма] относно естеството на дейността на търговеца и особеностите на икономическия отрасъл, в който работи. Настоява се, че са налице изискуемите по чл. 71, т. 1 вр. чл. 114 ЗДДС условия за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Доводите на приходната администрация, че ревизираното дружество и неговите контрагенти не са разполагали с надлежни разрешения за монтаж на рекламни - информационни елементи или за ползване на билбордове за рекламна дейност, респ. че като последица от липсата на такива разрешения не са осъществени реални сделки не намират опора в закона, тъй като

неиздаването едно административно разрешение не пречатства реалното ползване на рекламнo - информационния обект и сключване на договори за отдаването му под наем.

Искането до съда е за отмяна на РА. Разноски не се претендират.

Ответникът, директорът на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" С. /накратко ДООИ/ при ЦУ на НАП, чрез представител по пълномощие, моли жалбата да бъде отхвърлена по съображенията, изложени в решение № 1472/ 2011 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Със ЗВР № 1009703/ 09.11.2010 г., издадена от Д. П., началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на [фирма] с обхват задължения по ЗДДС от 05.05.2005 г. до 30.09.2010 г. С оглед връчване на ЗВР са предприети посещения на адреса за кореспонденция и адреса по чл. 8 ДОПК, за което са съставени протоколи, изготвено е съобщение по чл. 32 ДОПК /поставено на таблото за съобщения в офис „С.” - ТД на НАП С. на 24.11.2010 г. и свалено на 09.12.2010 г./, изпратени са писма с известия за доставяне, извършена е публикация в Интернет. На управителя на ревизираното дружество е връчено ИПДПОЗЛ на 21.12.2010 г.

Според общите констатации по РД основна дейност на [фирма] е дизайн, производство на рекламни елементи и услуги, свързани с рекламата - предлагане на билборд съоръжения и рекламни площи. За обезпечаване на дейностите по производство на рекламни изделия се ползват подизпълнители, като осъществяването на услугите се извършва с оборотни средства на клиентите.

1. [фирма] е издател на фактура № 30/ 31.08.2007 г. с начислен ДДС 400 лв с предмет „комисионна” - връченото по реда на чл. 32 ДОПК ИПДЗОЗЛ не дало резултат. Ревизиращият екип /РЕ/ събрал служебно данни относно регистрирани трудови договори с работодател дружеството – доставчик – не са констатирани подадени уведомления по чл. 62 КТ. Справка в информационната система на НАП показала, че [фирма] дължи на бюджета корпоративен данък, данък по ЗДДФЛ, задължителни осигурителни вноски. С оглед непредставяне на изисканата /и необходима за преценка на лице ли е право на приспадане на данъчен кредит/ счетоводна и търговска документация и невъзможност да се установи на лице ли е реално извършване на услуга е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурата.

2. От [фирма] в данъчните периоди от април до декември 2008г. и май 2009 г. са издадени 13 фактури с предмет „услуга”. Изпратената до адреса за кореспонденция на доставчика пощенска пратка не е потърсена от получателя си. Според данните от информационната система на НАП от дружеството са подадени уведомления за 3 лица /посочени поименно/, с които са сключени трудови договори, назначени на длъжности „склададжия”, „дърводелец” и „електромонтьор”. Спрямо търговеца е извършена ревизия, приключила с РА №[ЕИК]/ 07.09.2009 г., с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 2 646 704,65 лв, както и задължения за корпоративен данък, за данък върху доходите на физическите лица и за осигурителни вноски. Издадените на жалбоподателя фактури са декларирани и отразени в дневника за продажби за съответния данъчен период.

По съображения, че не е представена търговска и счетоводна документация, която да обоснове извод да е възникнало данъчно събитие по реално извършена и облагаема доставка РЕ предлага да се откаже право на данъчен кредит.

С възражението срещу РД е представен сключеният на 20.04.2008 г. договор за реклама и обслужване на видеоклипове по TFT екрани между [фирма] и ревизираното дружество, по силата на който доставчикът приема да осъществи реклама на търговски марки, състояща се от 504 000 излъчвания на четири 30 – секундни рекламни видеоклипове на 17 TFT екрана по списък на местата, където ще бъдат излъчвани клиповете /18 на брой населени места – в ж п гари с отразени търговски обекти, лица за контакт с мобилни телефони/ и приемо – предавателен протокол от 20.03.2008 г. за предаване на 20 бр D. със записи на клипове; Между същите страни е сключен и договор за мониторинг на рекламни клипове от 20.03.2008 г., по силата на който изпълнителят поема задължението да осъществява следене на извършената рекламна дейност по екраните, върху които клиповете ще бъдат излъчвани. Съгласно чл. 1 от договора [фирма] поема задължението ежемесечно да следи за извършваната рекламна дейност по всички екрани, собственост на [фирма], разположени в С., П., Б., В., Д., Ш., П., Г. О., Р., В. и Б. като съставя отчети на всяко тримесечие, за срок от 9 месеца, при общо възнаграждение 88200 лв, платимо на месечни вноски от 9800 лв всяка.

Издателят на РА възприел становище, че въпреки представянето на тези доказателства услугите не са доказани, тъй като [фирма] не разполага с нужния персонал за изпълнението им и няма данни да са осчетоводени разходи във връзка с тях.

3. [фирма] е издател на 6 фактури с предмет „услуга”. По данни от информационната система на НАП в дружеството са назначени 6 лица по трудов договор на длъжности „склададжия” и „дърводелец”. От страна на търговеца данни при екипа не са постъпили – връченото по реда на чл. 32 от кодекса ИПДПОЗЛ останало без отговор. Органът по приходите приема, че в резултат на насрещните проверки не може да се установи има ли плащане по доставките, какви активи и трудови ресурси са използвани за извършване на услугите, по какъв начин е калкулирана цената им, кои са предходните доставчици, извършено ли е осчетоводяване на доставките, както и дали същите са реално осъществени, поради което предложил да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит.

С възражението срещу РД са представени договор от 13.04.2009 г. за реклама и обслужване на търговски марки, състояща се от 511 000 излъчвания на 30 – секундни рекламни видеоклипове на 17 TFT екрана заедно със списък на местата, където ще бъдат излъчвани клиповете /на и до териториите на 17 железопътни гари/ и приемо – предавателен протокол от 24.04.2009 г. за предаване на 20 бр D. със записи на клипове. Съображенията на изателя на РА да не ги цени съвпадат с изложените по отношение на [фирма].

4. [фирма] - през данъчни периоди февруари, март, април, май, юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2009 г. от дружеството са издадени 31 фактури с предмет „услуга”. В отговор на ИПДПОЗЛ са представени копия на фактурите, фактури от предходния доставчик [фирма], банкови бордера за извършено разплащане, разпечатки от счетоводни сметки по сключени договори с РЛ; договор от 07.01.2009 г. и от 25.01.2009 г., сключени между доставчика като наемодател и [фирма] /наемател/ за временно и възмездно ползване на рекламни площи - осветени и неосветени билбордове с посочени размери върху статични рекламно - информационни елементи. Всяко наемане се извършва въз основа на двустранно подписани анекси към договора за всяка отделна поръчка, в които са посочени брой, срок за наемане, позиции и стойност на поръчката.

На 08.01.2009 г. е сключен договор с възложител РЛ и изпълнител [фирма] с предмет проектиране, изработка и монтаж на място на рекламни елементи, дизайн /проект на външна реклама/ и фасади А, В, С съгласно дизайнерски проект „Светещи обемни букви” и „Конструкция/ тип тотем” Към договора е представен приемо - предавателен протокол от 15.04.2009 г., според който между поръчката и изработеното липсват несъответствия.

Органът по приходите е констатирал, че в някои от фактурите на [фирма] са посочени договори с дати 05.01.2009 г. и 15.01.2009 г., които не са представени, а фактурите не са с последователни номера. Освен това единичните цени за наем по фактурите на [фирма] са няколко пъти по – високи от тези, посочени във фактурите, издадени от предходния доставчик [фирма]. Част от фактурите са издадени от Н. Т. и И. М., които към съответната дата не са били на работа в дружеството, а при проверката в информационната система на НАП се оказва, че от страна на [фирма] са подадени уведомления по чл. 62 КТ за лица на длъжност „шофьор”, „дърводелец”, „строител жилища”, „работник поддръжка на сгради”, „технически организатор офис”, „организатор”, „чистач”.

Извършена е насрещна проверка на предходния доставчик, но съобщеното по реда на чл. 32 ДОПК ИПДПОЗЛ останало без резултат

5. От [фирма] са представени копия на фактури към [фирма] с предмет комисионни, наемни и други услуги - № 10...05/ 15.05.2007 г. и № 10...06/ 18.05.2007 г.; копия на фактури на предходен доставчик [фирма], платежни документи, договори, анекси.

Констатирано е, че предмет по договор за външна реклама от 08.01.2008 г. и от 11.05.2008 г. с наемодател [фирма] и наемател [фирма] е отдаване под наем за временно и възмездно ползване на рекламни площи – осветени и неосветени билбордове с посочени размери върху статични рекламни – информационни елементи. Представени са 9 анекса към договор за наем на рекламни площи от 25.11.2007 г., в които е посочена точната локация на всяко едно рекламни съоръжение – на различни участъци на Автомагистрала „Т.”. Представени са и анекс № 1 и анекс № 2 към договор от 12.05.2008 г. за отдаване под наем на рекламна площ между наемодателя [фирма] и [фирма] – наемател, в които са посочени градовете, в които е извършена рекламата - С., П., В., Б., Х., В., С. З., С. Ш., П., С. бряг и Републиканска пътна мрежа. Органът по приходите е констатирал, че към част от фактурите на [фирма], издадени на [фирма] и на предходния доставчик [фирма], не са приложени документи за извършено плащане; от страна на [фирма] не са посочени доказателства за начина, по който е калкулирана цената на извършваната услуга – част от фактурите /№ 1...5/ 15.05.2007 г. № 1...6 и № 1...23/ 27.08.2007 г./ са издадени преди да е сключен договорът между [фирма] и ревизираното дружество. Извършена е насрещна проверка на предходния доставчик на [фирма] и [фирма] – [фирма], до което е изготвено ИПДПОЗЛ, върнато с гриф „сменен адрес”. Връчено е по реда на чл. 32 ДОПК, резултат не последвал.

От екипа са отправени запитвания издавани ли са разрешителни за използване на билбордове за рекламна дейност за периода 01.05.2005 г. – 30.09.2010 г. на [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] до общините Б., Д., С., С. З., Х., АПИ, областни пътни управления С., Б., Х., Д., В. и С. З.. Единствено от областно пътно управление С. е потвърдено издадено разрешение за експлоатация на [фирма], но то датира от 2010 г., когато няма фактурирани доставки от К. 2005” ЕООД и [фирма], на които [фирма] е предходен доставчик.

РД № 1009703/ 23.03.2011 г. е връчен на управителя К. на 06.04.2011 г., чието искане за продължаване на срока по чл. 117 ДОПК е уважено с решение от 20.04.2011 г.

Във възражение № 05 53 06 409/ 19.05.2011 г. представляващият [фирма] настоява, че дружеството е реално работеща фирма с сферата на дизайна и рекламата с много добър имидж, коректен партньор е и плаща данъци; работи с големи български и международни компании; всички плащания по спорните сделки са извършени по банков път; договорите за билборд рекламни площи касаят кампании на големи рекламодатели за дълъг период от време, за всички тях има отчети и снимков материал за локациите и поставянето на рекламните визии, които доказват както изпълнението на договорите, така и тяхната ефективност; Всички договори, сключени с клиенти на А. Д. ЕООД от една страна и от друга страна ревизираното дружество и неговите подизпълнители са изрядни, придружени с отчетен материал за реалното им изпълнение. Отдаването на рекламни площи не е основна част от дейността на дружеството, но конкретните сделки са продиктувани от тяхната регулярност при плащанията с малка печалба, но за продължителен период и най - вече с натрупване на оборот, отговарящ на изискванията за разширяване на фирмата при кандидатстване за по - големи поръчки, пред банкови институции и проекти, финансирани по европрограми; към периода на изпълнение на договора всички „проблемни” подизпълнители, посочени в доклада, са били действащи фирми и няма логичен начин, по който РЛ да влияе върху техните последващи действия. Приложени са доказателства, чието съдържание бе очертано в пунктове 2 и 3 по – горе /относно [фирма] и [фирма]/.

Констатациите и изводите на съставителите на РД са възприети изцяло от издателя на РА № [ЕГН]/ 01.06.2011 г., връчен на управителя К. на 08.06.2011 г. Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК на 21.06.2011 г. и потвърден с решение № 1472/ 26.08.2011 г., съобщено на представляващия ревизираното дружество на 28.11.2011 г.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е депозирана чрез пощенски оператор на 21.09.2011 г.

От [фирма] доказателства от значение за спора по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, след надлежно възложена ревизия. Спазена е формата по чл. 120 от ДОПК. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за изложени в детайли фактическите констатации и съображения на екипа. Установяването на нередовности при изпълнение на процедурата по връчване на исканията за представяне на документи и писмени обяснения безспорно представлява нарушение на процесуални изисквания, лишавашо съответните протоколи от доказателствената сила по ДОПК, но не обуславя извод за незаконосъобразност на акта като цяло. Съществени нарушения на процесуалните правила са онези, които създават вероятност за неистинност на установените от органа факти. В хода на настоящето производство на жалбоподателя бе осигурена възможност да установи доводите си, че доставките, във връзка с която са издадени спорните фактури, са действително извършени от името на техните издатели.

Осъществяването на реална облагаема доставка е в основата на правото на данъчен кредит. Динамиката на икономическите процеси, в контекста на които се обективира търговският оборот, препятства дефинирането на абсолютни

критерии, при наличието на които действителното осъществяване на дадена доставка може да се приеме за установено по несъмнен начин. Когато се касае за продажба на стоки, се търсят данни за техния произход, съхранение, транспорт, предаване. Когато се касае за доставка на услуги, се търси кадрова и техническа обезпеченост за оказването им, или проследяват се фактите, чрез които би следвало да се обективира продажбата на стоките/ услугите, но в контекста на конкретна икономическа ситуация – имуществен статус на ревизирувания субект, търговско занятие, начин, по който то се организира, финансира и т.н. Данни с цитираната насоченост съдържа ревизионният доклад; твърденията на управителя на РЛ относно организацията на търговската му дейност, респ. мястото на спорните доставки в нея и начинан, по който те са осъществени, се съдържат във възраженията по чл. 117 ДОПК, в които по – скоро са изложени съображенията за сключване на резглежданите договори, а не средствата, чрез които са обективирани. Макар да запазва правото си да развие допълнителни аргументи в рамките на съдебното производство /стр. 3 от жалбата/, подателят ѝ е на пасивна процесуална позиция.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка;

Всички спорни доставки /с изключение на фактурираната от [фирма]/ касаят различни видове рекламни услуги, за чието фактическо извършване са съставени протоколи от РЛ и съответните доставчици. Спорът по делото е обективира ли намереният отражение в търговската и счетоводна документация на жалбоподателя и неговите доставчици овеществен труд доставка между всяко от изброените дружества и жалбоподателя от гледище на материалния данъчен закон. Предпоставките за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит ще бъдат разгледани по доставчици.

1. По отношение на фактурата, издадена от [фирма] с начислен ДДС 400 лв от жалбоподателя не са заявени твърдения във връзка с какви фактически отношения е издаден счетоводният документ. Ако се приеме, че се касае за възнаграждение, което се е следва на доставчика в изпълнение на комисионен договор – по силата на който [фирма] е сключило една или повече сделки с трето лице, по преписката следваше да са налични данни каква/и сделка/и са били предмет на комисионния договор, доколкото такъв е мислим по отношение на всички аспекти от търговския оборот. Поначало правата и задълженията по комисионния договор възникват за комисионера и се отразяват в неговото имущество, но сделката се сключва за сметка на доверителя. Крайната цел на комисионния договор е придобитото по сделката с третото лице да премине в имуществото на доверителя, следователно икономическият интерес е изцяло за ревизирувания субект. От негова страна не са посочени данни за какви последващи облагаеми доставки е ползван резултатът от изпълнението на комисионния договор. Като е отказал да признае право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадена във връзка с договор, чието съдържание следва да се извлече чрез тълкуване на институти на търговското право, приходният орган е приложил материалния закон правилно.

2. Услугите, оказани от [фирма] в данъчните периоди от април до декември 2008 г. и май 2009 г., са пояснени от ревизирия субект с възраженията срещу РД. Видно от приложените към него съглашения, жалбоподателят и доставчикът са се намирали в договорно правоотношение за изработка с конкретни параметри, а именно: първо, да се осигури осъществяване на рекламни излъчвания на определен вид видеоклипове с продължителност 30 секунди върху конкретни средства за възпроизвеждане /TFT екрани/ – в железопътни гари с отразени търговски обекти, лица за контакт с мобилни телефони/ и приемо – предавателен протокол от 20.03.2008 г. за предаване на 20 бр D. със записи на клипове; второ - в пряка зависимост от изпълнението на този договор се намира и второто съглашение - за мониторинг на рекламни клипове от същата дата по силата на който изпълнителят поема задължението да осъществява следене на извършената рекламна дейност по екраните, върху които клиповете ще бъдат излъчвани. По преписката не са налични данни къде и кога са престирани така очертаните в договорите услуги – осъществяването на мониторинг на обекти, разположени на цялата територия на страната, предполага да се извършат разходи за транспорт /съпътстващи разходи – гориво, възнаграждение на водача на превозно средство, респ. заплащане на разходи за обществен транспорт/; следва да са налични данни относно местонахождението и функционирането на рекламните табла, основанието, на което се ползват от посочените в отчетите търговци. Не е пояснен начинът, по който е формирано възнаграждението за услугата мониторинг като месечна вноска. Няма съмнение, че нито една от договорените услуги не налага изпълнение от лица с нарочна квалификация, но естеството им налага заетост на поне едно лице /при особена интензивност/, каквито данни не са посочени. Поради това съдът приема, че тезата на приходната администрация – че въпреки представянето на тези доказателства услугите не са доказани, тъй като [фирма] не разполага с нужния персонал за изпълнението им и няма данни да са осчетоводени разходи във връзка с тях, не е опровергана.

3. Идентични са съображенията за материалната законосъобразност на ревизионния акт в частта му относно фактурираните от страна на [фирма] услуги, които следват по време оказаните от [фирма]. Установяването на действителното извършване на доставка на услуга не може да се приеме за успешно проведено само чрез очертаването на вида и параметрите и на нейното място в икономическата дейност на ревизирия субект. Изпълнението на услугите има пространствени и времеви параметри и същите подлежат на установяване чрез доказателствените средства по ДОПК.

4. В частта, касаеща фактурираните от [фирма] услуги, жалбоподателят се позовава на последващата им реализация, в подкрепа на която е приложен обемен снимков материал, назовани са клиентите на дружеството – рекламни агенции /ДР Б. ООД, СИ ЕЙ ЕС ЕООД, Т. Б. ЕООД, ПРОЕКТ КОНТРОЛ ЕООД, от една страна и рекламодатели от друга /Г. ЗСТРАХОВАНЕ АД, Б. спортен тотализатор, Т., БИЗНЕС ЦЕНТЪР А., ЗД [фирма]. Няма съмнение, че последващата реализация на полученото по доставките е съществена индигия за тяхното действително осъществяване, но категоричен извод в тази насока може да се формира след анализ на останалите установени по

преписката данни – доказано ли е изпълнението на договорите между ревизирувания търговец и неговия доставчик като време, място, обезпеченост като работна ръка, материали, техника и т.н. Основателно е възражението, че липсата на разрешение за поставяне на рекламno съоръжение /носеща конструкция/ съставлява нарушение на регламентацията на устройството на територията ЗУТ не обосновава извод за неизпълнение на договорите /същото се отнася и до липсата на регистрация на трудови договори по реда на чл. 62 КТ/, но се касае за обстоятелства, които подлежат на преценка наред с останалите данни по делото. Предложеният от приходния и решаващия орган анализ на установените по преписката факти не се опровергава в настоящата фаза на установителното данъчно производство и пречатства обосноваване на извод да е възникнал фактически състав по чл. 68, ал. 1 ЗДДС.

5. Фактическите действия, обуславящи извод да са изпълнени договореностите между жалбоподателя и [фирма] по съглашението за изработка на външна реклама от 08.01.2008 г. и от 11.05.2008г., по силата на което РЛ е наемател на рекламни площи върху билбордове, не са установени по делото. Не са посочени и доказателства, опровергаващи констатацията на органа по приходите, че към част от фактурите на „К. 2001” ЕООС, издадени на [фирма] и на предходния доставчик [фирма] не са приложени документи за извършено плащане; от страна на [фирма] не е визиран начинът, по който е калкулирана цената на извършваната услуга. Не бе пояснена причината, поради която фактури /№ 1...5/ 15.05.2007 г. № 1...6 и № 1...23/ 27.08.2007 г./ са издадени преди да е сключен договорът между [фирма] и ревизираното дружество. Контакт с предходния доставчик на [фирма] и [фирма] – [фирма] не е установен.

По отношение на услугите, фактурирани в съставените от [фирма] и ревизираното дружество счетоводни и търговски книжа се отнасят съображенията, изложени по – горе. Дори да се приеме, че са осъществени в пълен обем рекламните кампании, посочени в приложенията към възражението срещу ревизионния доклад, по делото не е установени последица от кои конкретизирани по време, място и участници действия е станало това.

При този анализ съдът приема, че жалбоподателят не изпълни доказателствената си задача да установи по несъмнен начин осъществяването на реални облагаеми доставки по издадените от „ [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури, с оглед на което се обосновава извод за материална законосъобразност на ревизионния акт.

При този изход на делото и при своевременно заявеното искане за това на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 161 от ДОПК, което се определя от съда на 5130 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. К., срещу ревизионен акт № 20001009703/ 01.06.2011 г.,

издаден от Е. А., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП с решение № 1472/ 26.08.2011 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. К. да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5130 /пет хиляди сто и трийсет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: